

GR 129 DWARS DOOR BELGIE

Deel 1

BESCHRIJVING TOCHT

Met maar liefst 573 kilometers aan bewegwijzerd traject is Grote Routepad 129 momenteel de langste wandelroute in België. Het verbindt het Venetië van het Noorden met de officiële hoofdstad van het verre Belgische zuiden. Van Brugge naar Aarlen dus. Deze wandelroute kwam er niet zomaar plots, ze is het resultaat van 30 jaren evolutie in het uittekenen en optimaliseren van het GR-net in Vlaanderen en Wallonië.

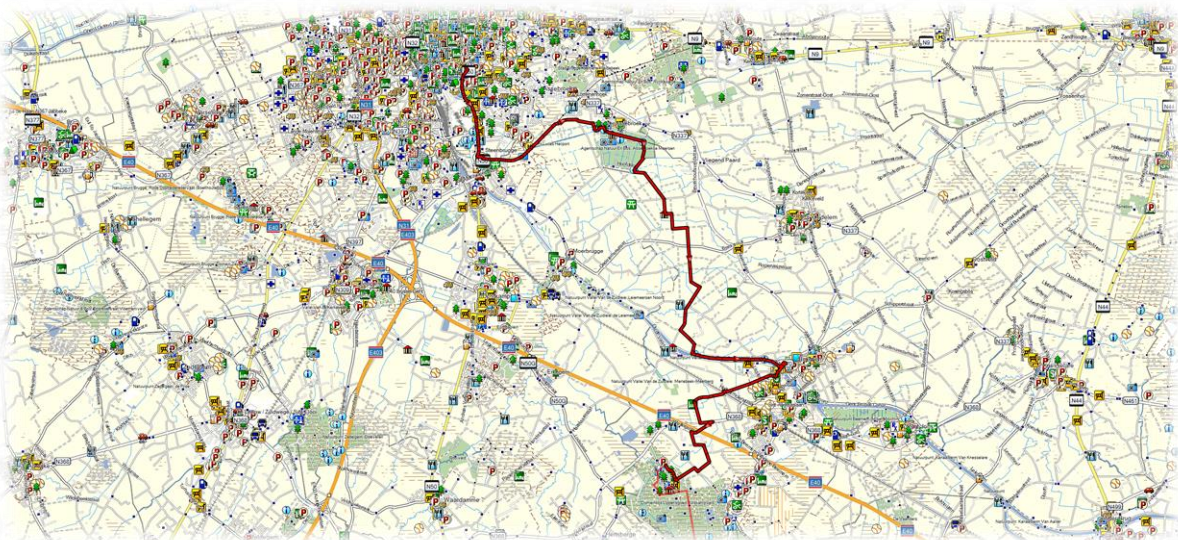
DEELNEMERS

Zowel Hilde als ikzelf wonen in het Brabantse Merchtem. Samen hebben we al meerdere wandelreizen gemaakt. Wij doen samen deze tocht omdat we meestal twee auto's nodig hebben. We plaatsen 1 auto aan het eindpunt van onze dagtocht en met de andere wagen rijden we naar het beginpunt.

Zaterdag 20 februari 2021

- Wandeling : Van Brugge tot Provinciaal Domein Lippensgoed Bulskampveld
- Afstand : 22 km
- Duur : 5 uur

Eigenlijk waren we zinnens om deze GR te starten in de lente maar omdat het, zo vroeg op het jaar, al uitzonderlijk mooi weer is, zijn we er nu al aan begonnen. We vertrekken aan de Katelijnepoort en volgen meteen het jaagpad van het kanaal Gent-Brugge. De Katelijnepoort was een vroegere stadspoort maar behalve de naam is hier niets meer van terug te vinden.

We komen voorbij het monument dat herinnert aan de Slag van Beverhoutsveld. In 1382 kwam het hier tot een uitbarsting van geweld: gedreven door het morrend volk van de stad

Gent als gevolg van voedseltekort, verzamelde Filips van Artevelde, bijgenaamd Lippe de Loddere, een leger om een opmars naar Brugge in te zetten. Er waren toen al een tijdje spanningen tussen Gent en Brugge omdat de Bruggelingen zeer tegen de zin van de Gentenaars een kanaal wilden graven naar Gent. De Bruggelingen werden in de pan gehakt maar toch zou het kanaal er veel later komen, dat is trouwens de vaart waarlangs we bij het begin van onze tocht te Brugge een tijd langs wandelden.

We doorkruisen het natuurgebied Assebroekse Meersen. Hier liggen natte gebiedjes waar vogels en natuur weer alle ruimte krijgen. Ik merk een ijsvogeltje op en dat levert het bewijs

dat ze hier qua natuurbeheer toch wel goed bezig zijn. De ijsvogel houdt immers van zuiver water.

Reeds in 1947 begon men in Frankrijk een net van lange afstandswandelpaden uit te bouwen, dat steunde op een uniforme bewegwijzering doorheen het hele land, nl. wit-rode tekens. In

1959 staken in Wallonië enkele enthousiaste wandelaars uit het Luikse de hoofden bij elkaar om de GR 5 door te trekken over Belgisch grondgebied. Meteen was het startsein gegeven voor de heropbouw van een net van wandelpaden dat na de Tweede Wereldoorlog erg in verval was geraakt.

Hier heeft de wind nog redelijk vrij spel waardoor de groeivorm van de hogere bomen soms echt door de wind is bepaald.

Pittoreske veldwegen brengen ons langs bossen en parken, uitgestrekte akkers en weiden.

Op deze plek worstelden ze jarenlang met een archeologisch mysterie: in de weilanden werden namelijk enkele vreemde concentrische cirkels – de grootste met een doorsnede van 260 meter – opgemerkt. Al sinds de jaren vijftig verdiepten archeologen zich in het verschijnsel: waren het de restanten van een middeleeuwse waterburcht of van een prehistorisch monument à la Stonehenge? Het bleken uiteindelijk de restanten van het twaalfde-eeuwse Kasteel van Assebroek. Boudewijn I, één van de heren van Assebroek, lag toen in de clinch met de graven van Vlaanderen en trok de enorme burcht op bij wijze van machtsvertoon. Je merkt er weinig van als je er langsloopt, maar op luchtfoto's kan je de vier concentrische grachten, gescheiden door drie wallen, duidelijk zien.

We naderen het domein Lippensgoed en het traject wordt mooier en mooier.

Hilde laat zich omringen door een stel ezels. En ze heeft er geen problemen mee.

De foto links onder is een grafmonument, een stille getuige van de moorden van Beernem., die geromantiseerd werden in de TV-serie “De bossen van Vlaanderen”. In 1915 bezweek de burgemeester Ridder de Vrière , voor de charmes van de eega van Baron d’Udekem d’Acoz

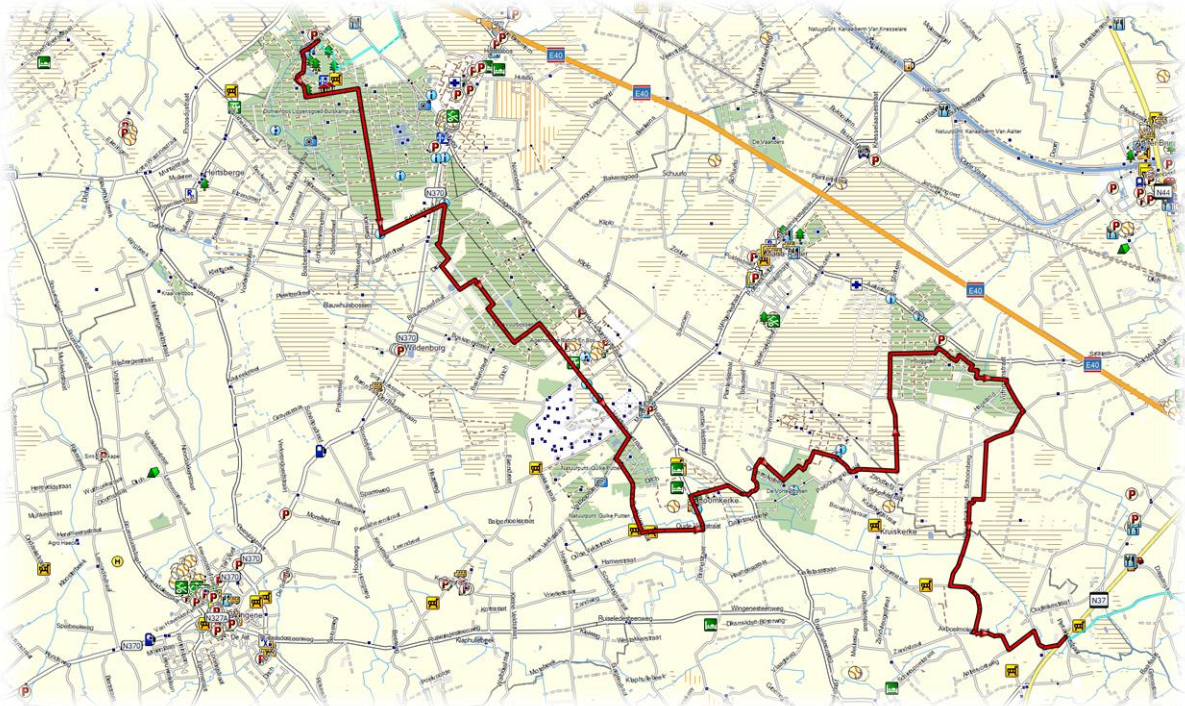

(jawel,... Familie van....) en op een dag wordt in de omgeving van 't Aanwijs het lijk van de bedrogen echtgenoot teruggevonden. Dit was de eerste van een hele reeks moorden op diverse getuigen en mensen die te veel wisten.

Zondag 21 februari 2021

- Wandeling : Van Provinciaal Domein Lippensgoed Bulskampveld tot Ruiselede
- Afstand : 23 km
- Duur : 5 uur

De krokusjes staan al mooi in bloem.

We doorkruisen het domein Lippensgoed-Buskampveld. Het domein bestaat uit restanten van het oorspronkelijke Bulskampveld, bestaande uit heidegebieden, akkers, loofbossen, naaldbossen en weiden.

Het neogotische kasteel dateert van 1893 en werd gebouwd in opdracht van graaf Henri de Meeus, die vanaf 1880 op het domein naar steenkool boorde. Toen hij echter op 350 meter

diepte zat trof hij er nog steeds geen steenkool aan en werd het project stilgelegd. De geboorde put werd dan maar als waterbron gebruikt.

In Wingene komen we voorbij het kasteel Carpentier dat in 1883 werd gebouwd. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het kasteel gebruikt als platform voor Duits luchtafweergeschut.

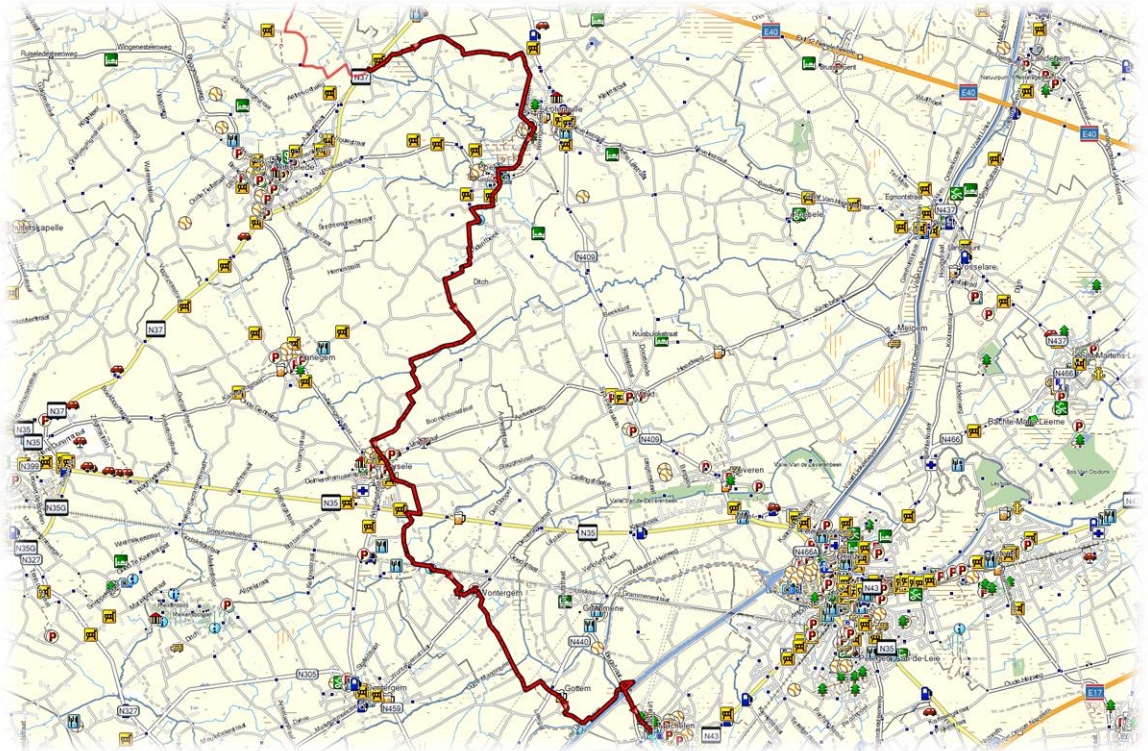
In 2012 vond hier de geruchtmakende kasteelmoord plaats op de toenmalige bewoner Stijn Staelens.

Donderdag 25 februari 2021

- Wandeling : Van Ruiselede tot Machelen (Zulte)
- Afstand : 23 km
- Duur : 5 uur

We wandelen door de Vagevuurbossen. Samen met de bossen van het domein Bulskampveld is dit het grootste complex van openbaar bos in West-Vlaanderen.

Via de Looze Hoogpoort wandelen we kasteeldomein van Poeke binnen. Het mooie waterkasteel van Poeke was oorspronkelijk een burcht met een belangrijke defensieve functie in het oude Graafschap Vlaanderen. Het huidige waterkasteel werd grotendeels gebouwd in

de 17de eeuw en onderging nog sterke verbouwingen later. Het is sinds de gemeentefusies in 1977 eigendom van de gemeente Aalter, die het eind 20ste eeuw grondig liet restaureren. Het kasteelpark bestaat uit een combinatie van Engelse en Franse tuinarchitectuur. Het kasteel kan door groepen worden bezocht en wordt verder ook gebruikt voor recepties en culturele evenementen.

Ik dacht eerst dat dit een soort wasplaats was maar na wat opzoekingswerk blijken het oude hondenhokken te zijn die behoorden tot het kasteel Van Poeke.

De mooi gerestaureerde Artemeersmolen dateert uit 1810 en is sinds eind jaren '70 weer draai- en maalvaardig. Opvallend is dat de Artemeersmolen sinds 2014 eigendom is van een

beroepsmolenaar die hem terug professioneel in gebruik heeft genomen voor het ambachtelijk vermalen van granen. Een unicum in Oost-Vlaanderen.

De Hostensmolen is een stellingsmolen die fungeerde als korenmolen en oliemolen. Deze ronde stenen molen werd gebouwd in 1840 en in 1859 er al een stoommachine geplaatst,

terwijl er ook nog op windkracht gemalen werd. In 1904 werd het wiekenkruis verwijderd. De mechanische olieslagerij bleef tot 1944 in werking. In 1999 kreeg de molen en zijn omgeving een beschermd status. Enkele onderdelen van de maalinrichting, zoals een kollergang, zijn in de romp nog aanwezig.

In Wontergem staat het monument ter ere van wielerved en flandrien Lucien Buysse (1883 - 1980), winnaar van de Ronde van Frankrijk in 1926. Hij was afkomstig uit een Wontergemse coureursfamilie en zijn bijnaam was 'de rots', wat je ook weerspiegeld ziet in het standbeeld.

Machelen heeft een raar maar mooi dorpscentrum, met een soort waterkom, ingericht in de vorm van een amfitheater. Het stilstaand water van de Machelenput is eigenlijk een dode Leiearm. Machelen a/d Leie is vooral ook het dorp van de expressionistische schilder Roger Raveel (1921 - 2013). Je kunt er ook zijn museum bezoeken. Ook de Nederlandse schrijver Gerard Reve (1923 - 2006) heeft er jarenlang gewoond en werd begraven op het plaatselijke kerkhof.

Zondag 28 februari 2021

- Wandeling : Van Machelen (Zulte) tot Oudenaarde
- Afstand : 23 km
- Duur : 5 uur

We wandelen langs de rand van het Lozerbos dat eigendom is van de familie Della Faille en van het OCMW van Oudenaarde. Vervolgens komen we langs het kasteeldomein Della Faille

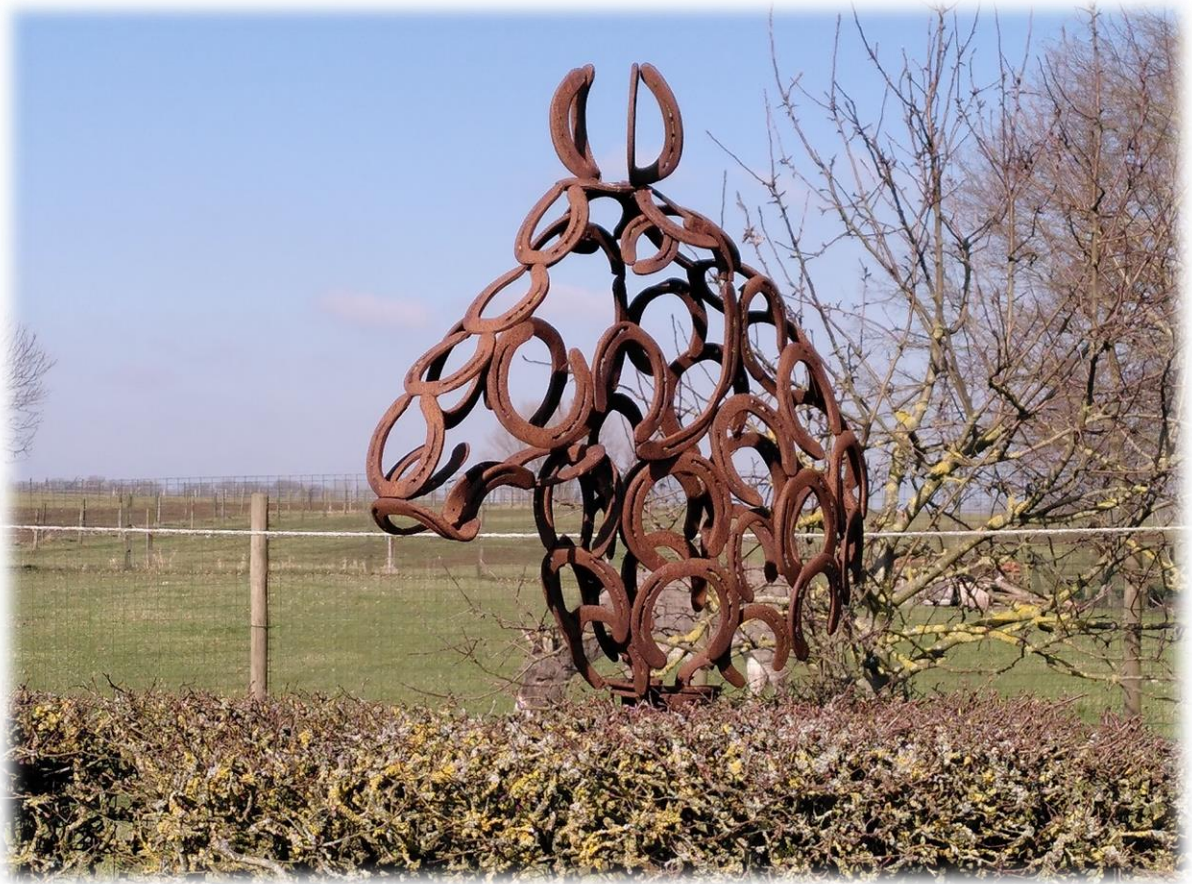
van Lozer. Een waterkasteel met een duizendjarige geschiedenis maar de huidige gebouwen zijn grotendeels 19de en 20ste eeuws. Je kan er overnachten.

De Huisekoutermolen staat op het hoogste punt tussen Leie- en Scheldebekken en is eigenlijk afkomstig uit Waregem, waar hij de naam 'Hoogmolen' droeg. Als halve ruïne werd hij in 1971 naar hier gebracht en gerestaureerd onder zijn nieuwe naam 'Huisekoutermolen'.

Eigenlijk stond er tot half 19de eeuw wel al een windmolen maar daar was geen spoor meer van. Tot een aantal jaren geleden werd de molen nog regelmatig om niet-commerciële basis in werking gezet en velen leerden hier het ambacht van molenaar.

Door de dikke hagen is het niet makkelijk om een foto te nemen van de parkvijver van het kasteel van Wannegem. Het kasteel zelf werd eind 18de eeuw in neo-classicistische stijl ontworpen door architect Guimard, die ook tekende voor het Koningsplein in Brussel.

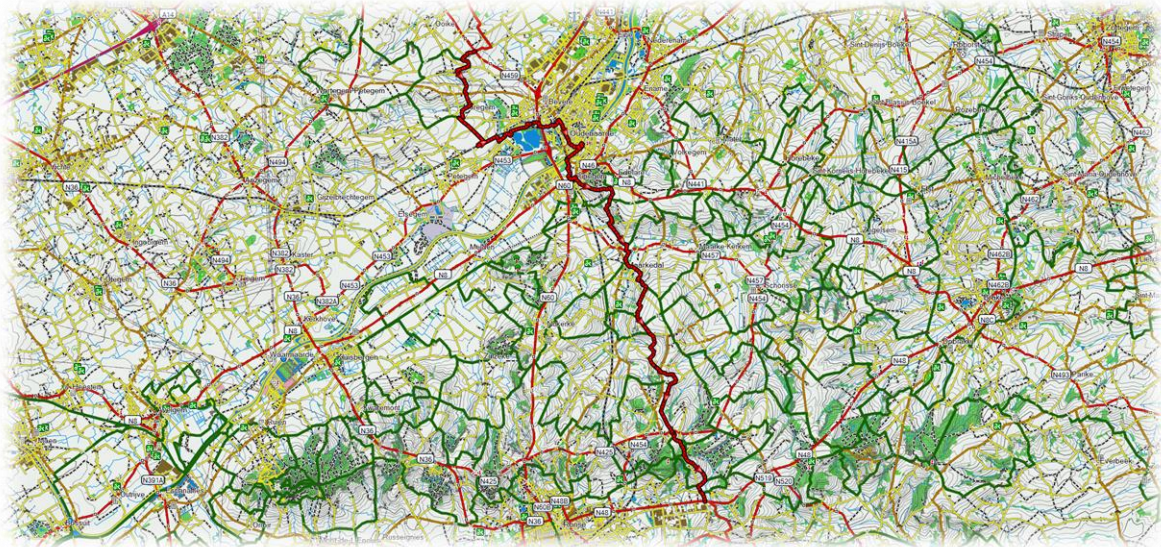

Net zoals de Huisekoutermolen, waar we eerder langs wandelden, is deze molen uit West-Vlaanderen afkomstig, meer precies uit Zuienkerke-Houtave. De verhuis van deze molen liep niet van een leien dakje. Molenliefhebber Etienne van Hoe had het karkas van de beschermde Houtavemolen opgekocht en kwam hem in 1981 opladen om de molen zonder vergunning

naar Wannegem te transfereren. Dat verliep niet zonder slag of stoot, de plaatselijke veldwachter probeerde dat te voorkomen door in de lucht te schieten met zijn vuurwapen. En zo kreeg de staakmolen van Houtave zijn nieuwe naam, de Schietsjampettermolen. Sinds 2006 is de Schietsjampettermolen weer geheel maalvaardig.

Zondag 7 maart 2021

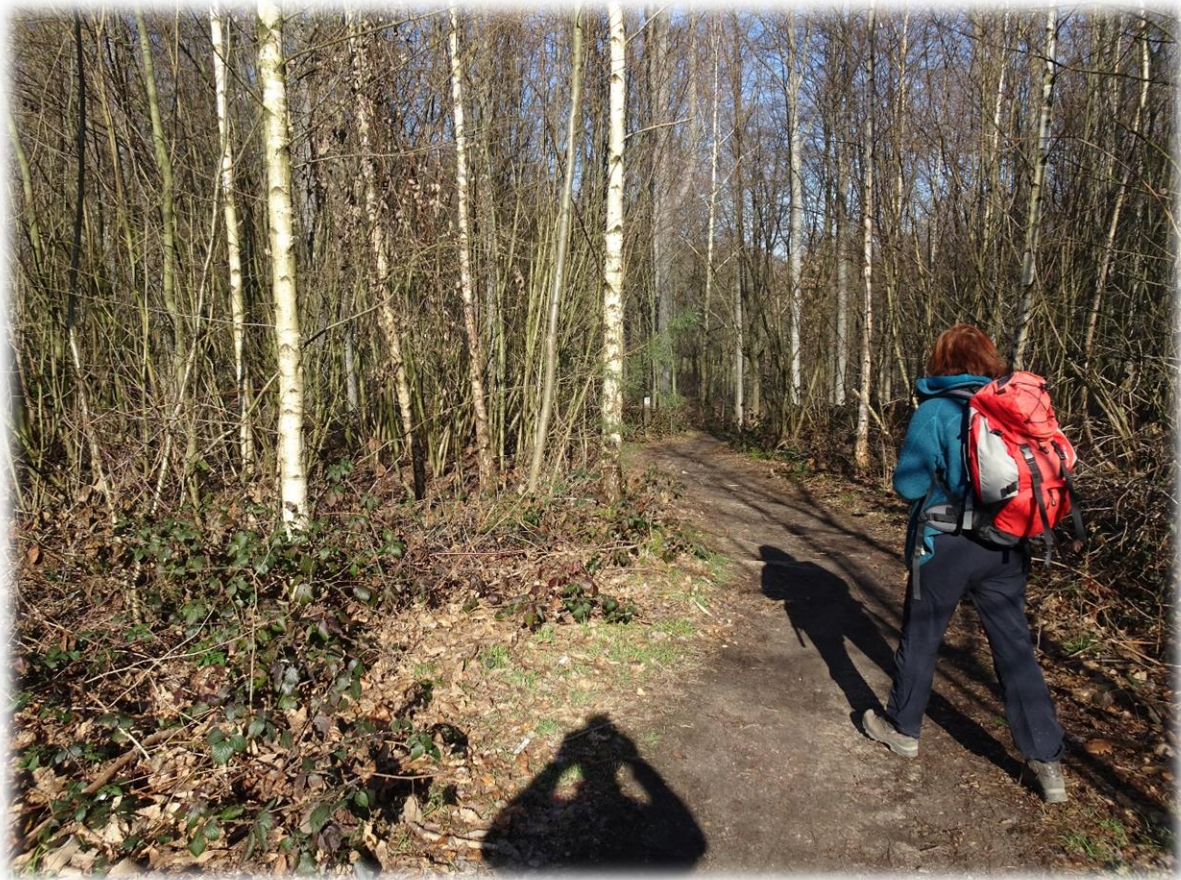
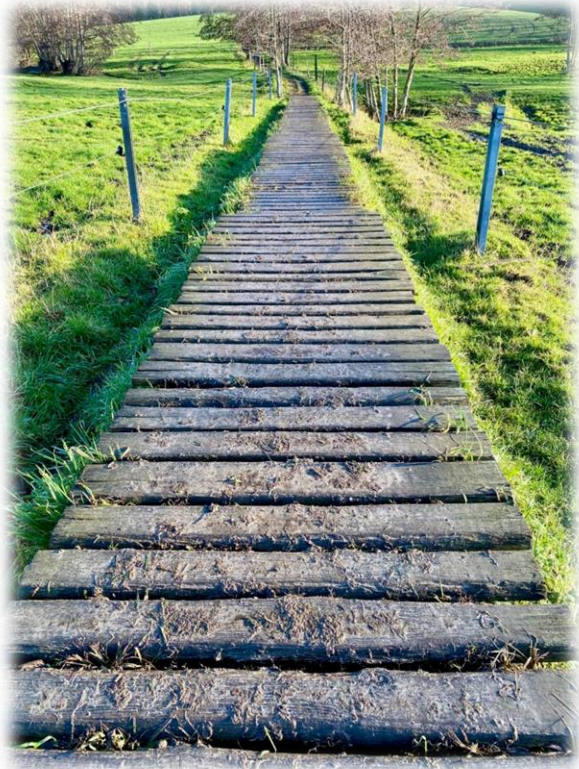
- Wandeling : Van Oudenaarde tot Ronse
- Afstand : 23 km
- Duur : 5 uur

OLV kapel van Lorette dateert uit 1674. De Heilige Lorette wordt sedert de 17de eeuw aanbeden tegen mishandelingen en barbaarse daden.

Waar twee of meerdere GR-paden elkaar kruisen wordt er meestal een richtingsaanwijzer geplaatst. Men noemt dit een GR-boom.

We wandelen door het Muziekbos. De naam Muziekbos heeft oorspronkelijk niks met muziek te maken. De "Muz" in het woord Muziekbos verwijst wel naar het Keltische

"moeras" - een drassig lapje grond gelegen tussen watertjes. Drie miljoen jaar geleden lagen deze heuvels nog als zandbanken aan de kust van een ondiepe en tropische zee. In dit bos werd er een prehistorische grafheuvel ontdekt met een grafkamer waar twee urnen met verbrande beenderen van een man en een vrouw, as en steenkool werden gevonden.

Naast de kerk van Etikhove eten we, gezeten op een bankje, onze boterhammetjes op. Van 1926 tot 1937 woonde Valerius De Saedeleer in Etikhove. Heel wat bekende kunstenaars

vonden de weg naar Etikhove om hun vriend De Saedeleer te bezoeken, waardoor het dorp tijdens het interbellum een echt kunstenaarsdorp was. Onder hen Jean Milo, Paul Haesaerts, Edgard Tytgat, Ramah, Paul van Ostaijen en nog vele anderen.

Dit prachtige gebouw is een gedeelte van de vroegere onderwijzerswoning. Doet nu dienst als gemeentehuis van Etikhove.

De Maarkebeek heeft een lengte van 13,4 km en loopt doorheen de Maarkebeekvallei en vormt samen met haar zijbeken Pauwelsbeek en Nederaalbeek, de natuurlijke verbinding tussen de getuigenheuvelds van de Vlaamse Ardennen en de vallei van de Bovenschelde

De Ladeuzemolen werd gebouwd in de 15de eeuw en doet nu dienst als woning. Deze molen was vroeger eigendom van de Heren van Ladeuze. Deze hadden in de buurt tevens ook een

kasteel en een aantal vijvers. Het kasteel zelf werd afgebroken in 1924 maar de stallingen werden behouden en werden omgebouwd tot woningen.

